

Partner międzynarodowy

Projekty edukacyjne Erasmus+ cieszą się na uczelniach mniejszą popularnością niż badawcze. Dlaczego tak jest? Co przekonało tych, którzy jednak zdecydowali się na prowadzenie projektu np. partnerstwa strategicznego? Zapytaliśmy o to koordynatorów. W tym numerze pierwsza odpowiedź

Małgorzata Członkowska-Naumiuk

Zespół Partnerstw strategicznych w Biurze szkolnictwa wyższego FRSE

Partnerstwo strategiczne to projekt programu Erasmus+, w którym grupa instytucji z różnych krajów uczestniczących w programie (minimum trzy instytucje z trzech krajów programu: Unia Europejska oraz Islandia, Liechtenstein, Norwegia, Macedonia Północna, Serbia i Turcja) wspólnie opracowuje nowe rozwiązania w zakresie kształcenia. Projekty w sektorze szkolnictwa wyższego mają przynosić wymierne i trwałe korzyści uczelniom. Konkretnymi rezultatami partnerstw strategicznych realizowanych przez uczelnie mogą być np. programy kształcenia, nowe specjalizacje, przedmioty, moduły, kursy e-learningowe, nowe metody kształcenia, materiały dydaktyczne, modele współpracy z otoczeniem zewnętrznym. Projekty trwają od dwóch do trzech lat.

Aby rozpocząć pracę nad projektem, należy:

- › Przynajmniej zidentyfikować problem, którego rozwiązanie ma być zaproponowane w projekcie, oraz potrzeby, na jakie projekt ma być odpowiedzią.
- › Określić grupy docelowe, do których projekt będzie kierowany.
- › Sprawdzić w *Przewodniku po programie Erasmus+* (znajdziesz go na www.erasmusplus.org.pl), czy zaproponowany pomysł jest spójny z formułą partnerstw strategicznych oraz jakie są wymagania programu i priorytety w danym roku, a także jakie działania można zaplanować w projekcie i co będzie mogło zostać dofinansowane z budżetu projektu.

- › Przeprowadzić analizę potrzeb (jeśli jeszcze nie została przeprowadzona) lub zebrać odpowiednie dane. We wniosku trzeba przedstawić wyniki analizy potrzeb jako uzasadnienie planowanego przedsięwzięcia.
- › Sprawdzić, czy są lub były już realizowane projekty o podobnym profilu/tematyce (do tego warto wykorzystać Platformę Rezultatów Projektów Erasmus+). Jeśli tak, należy sprawdzić, czy i jak możemy wykorzystać powstałe rezultaty lub jaką wartość dodaną może przynieść nasz projekt.
- › Określić cele projektu – korzyści dla grup docelowych.
- › Ustalić konkretne rezultaty (produkty), które opracuje konsorcjum projektowe.
- › Sformować zespół projektowy na uczelni.
- › Wybrać odpowiednie instytucje partnerskie (organizacje uczestniczące w projekcie powinny mieć podobne potrzeby i podobne cele, a realizacja projektu powinna przynieść im konkretne korzyści).
- › Przedstawić pomysł na projekt władzom uczelni i wydziału do zaaprobowania. Bez wsparcia instytucjonalnego nie zrealizujemy przedsięwzięcia, które ma przynieść trwałe efekty na uczelni.
- › Koniecznie wziąć udział w spotkaniach informacyjnych i webinarach organizowanych dla wnioskodawców przez narodową agencję programu, a także konsultować się z nią w związku z niejasnymi, wątpliwymi kwestiami.

Podczas opracowywania wniosku należy:

- › Konkretnie i rzeczowo opisywać dany aspekt projektu, unikać zdawkowych i ogólnikowych odpowiedzi na pytania zadawane w formularzu.
- › Niejasności sprawdzać w *Przewodniku po programie Erasmus+* oraz w instrukcjach wypełniania wniosku, opracowanych przez narodową agencję (plik zamieszczony na stronie internetowej Erasmus+), w trudniejszych sytuacjach konsultować się z nią bezpośrednio.
- › Zaangażować partnerów w przygotowanie wniosku. Wspólne dyskusje i burze mózgów powinny być bazą do wypracowania ostatecznego pomysłu na wspólny projekt. ■

PRACUJMY W MIĘDZYNARODOWYM ŚRODOWISKU

FOT. RADOŚLAW KAZMIERCZAK

prof. dr hab. Sławomir Smyczek,
prorektor ds. edukacji
i internacjonalizacji Uniwersytetu
Ekonomicznego w Katowicach

Jednym z największych wyzwań strategicznych, przed jakimi stają dziś uczelnie w Polsce, jest umiędzynarodowienie. Powinno ono obejmować wszystkie obszary działalności, poczynając od działalności dydaktycznej, przez

badania naukowe, po administrację i sprawną organizację całej uczelni. Wymagać to będzie stworzenia atrakcyjnych programów edukacyjnych w językach obcych oraz opracowania odpowiedniej polityki umiędzynarodowienia całego środowiska akademickiego. Ważne jest, by polityka ta stwarzała odpowiednie warunki angażowania się, zarówno akademików, jak i administracji, w tworzenie nowych programów, specjalności czy modułów kształcenia w językach obcych. Tak rozumianemu umiędzynarodowieniu działalności dydaktycznej sprzyjają projekty unijne, takie jak Partnerstwa strategiczne programu Erasmus+.

Z punktu widzenia uczelni każdy taki projekt to zacieśnienie współpracy z partnerami z całej Europy, a w konsekwencji powstanie programu studiów, który zachęci osoby z zagranicy do studiowania na danej uczelni. To z kolei przełoży się na wzrost dotacji dla szkoły i wpłynie na pozycję w rankingach. Szersza oferta studiów w językach obcych to także zwiększenie możliwości angażowania zagranicznych wykładowców do prowadzenia zajęć na danej uczelni oraz większe szanse szkoły w staraniach o zdobycie prestiżowych akredytacji.

Dla pracownika angażowanie się w międzynarodowe projekty badawcze, a przede wszystkim w ich koordynowanie, jest wyjątkową szansą na działanie w międzynarodowych zespołach, a dzięki temu na podnoszenie umiejętności budowania i pracy w konsorcjach. Te umiejętności mogą być wykorzystywane m.in. przy aplikowaniu o granty w międzynarodowych projektach badawczych. Tego typu projekty edukacyjne – dzięki wymianie doświadczeń – umożliwiają podnoszenie kompetencji dydaktycznych, adaptowanie innowacyjnych metod kształcenia, zwiększenie efektywności i sprawności kształcenia w środowisku międzynarodowym. Ułatwiają również budowanie własnej międzynarodowej sieci naukowo-badawczej. Ważne, by w projekty zaangażować sprawdzonych, rzetelnych partnerów zagranicznych, zbudować odpowiednią strukturę konsorcjum i systematycznie monitorować realizację zadań. Najważniejszy jest jednak cel projektu, którym musi być opracowanie atrakcyjnego, nowoczesnego i praktycznego programu studiów dla klienta, jakim jest student, i to międzynarodowy.

W kolejnym numerze sprawdzimy, co o partnerstwach strategicznych mówią przedstawiciele innych uczelni.